

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 2274

Warszawa, 20 stycznia 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o ochronie zwierząt.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy posłankę Katarzynę Marię Piekarską, posłankę Ewę Szymanowską, posła Jarosława Rzepę i posła Łukasza Litewkę.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Paweł Bliźniuk; (-) Mateusz Bochenek; (-) Krzysztof Bojarski; (-) Piotr Borys; (-) Marek Jan Chmielewski; (-) Alicja Chybicka; (-) Włodzimierz Czarzasty; (-) Jacek Czerniak; (-) Zofia Czernow; (-) Barbara Dolniak; (-) Agnieszka Dziemianowicz-Bąk; (-) Magdalena Filiks; (-) Joanna Frydrych; (-) Konrad Frysztak; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Elżbieta Gapińska; (-) Krzysztof Gawkowski; (-) Elżbieta Gelert; (-) Włodzisław Giziński; (-) Piotr Głowski; (-) Stanisław Gorczyca; (-) Daria Gosek-Popiołek; (-) Krzysztof Grabczuk; (-) Małgorzata Gromadzka; (-) Agnieszka Hanajczyk; (-) Iwona Hartwich; (-) Klaudia Jachira; (-) Maria Małgorzata Janyska; (-) Patryk Jaskulski; (-) Dominik Jaśkowicz; (-) Danuta Jazłowiecka; (-) Piotr Kandyba; (-) Iwona Karolewska; (-) Joanna Kluzik-Rostkowska; (-) Ewa Kołodziej; (-) Michał Kołodziejczak; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Tomasz Kostuś; (-) Katarzyna Kotula; (-) Paweł Kowal; (-) Piotr Kowal; (-) Iwona Maria Kozłowska; (-) Iwona Małgorzata Krawczyk; (-) Katarzyna Królak; (-) Adam Krzemiński; (-) Henryka Krzywonos-Strycharska; (-) Anita Kucharska-Dziedzic; (-) Marcin Kulasek; (-) Piotr Lachowicz; (-) Stanisław Lamczyk; (-) Maciej Lasek; (-) Gabriela Lenartowicz; (-) Izabela Leszczyna; (-) Łukasz Litewka; (-) Katarzyna Anna Lubnauer; (-) Artur Jarosław Łacki; (-) Alicja

Łepkowska-Gołaś; (-) Dorota Łoboda; (-) Magdalena Łośko; (-) Krystian Łuczak; (-) Dorota Marek; (-) Paweł Masełko; (-) Katarzyna Matusik-Lipiec; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Krzysztof Mieszkowski; (-) Grzegorz Napieralski; (-) Dorota Niedziela; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Jolanta Niezgodzka; (-) Sławomir Nitras; (-) Wanda Nowicka; (-) Marzena Okła-Drewnowicz; (-) Dorota Olko; (-) Paweł Olszewski; (-) Katarzyna Osos; (-) Paweł Papke; (-) Krzysztof Paszyk; (-) Karolina Pawliczak; (-) Małgorzata Pępek; (-) Krzysztof Piątkowski; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Kazimierz Plocke; (-) Elżbieta Anna Polak; (-) Agnieszka Pomaska; (-) Mariusz Popielarz; (-) Monika Rosa; (-) Marek Rząsa; (-) Jarosław Rzepa; (-) Czesław Siekierski; (-) Arkadiusz Sikora; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Waldemar Sługocki; (-) Marek Sowa; (-) Katarzyna Stachowicz; (-) Paweł Suski; (-) Wiesław Szczepański; (-) Andrzej Szejna; (-) Andrzej Szewiński; (-) Henryk Szopiński; (-) Krystyna Szumilas; (-) Tomasz Szymański; (-) Łukasz Ściebiorowski; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Cezary Tomczyk; (-) Małgorzata Tracz; (-) Tomasz Trela; (-) Katarzyna Ueberhan; (-) Robert Wardzała; (-) Joanna Wicha; (-) Dariusz Wieczorek; (-) Monika Wielichowska; (-) Adrian Witczak; (-) Przemysław Witek; (-) Anna Wojciechowska; (-) Anna Maria Żukowska.

U S T A W A

z dnia ...

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580, z 2025 r. poz. 1696) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 25 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 26 w brzmieniu:

„26) „kojcu” – rozumie się przez to miejsce, w którym utrzymuje się psa na ograniczonej przestrzeni poza lokalem mieszkalnym, z której nieuwiązany pies nie może samodzielnie wyjść, znajdujące się na ogrodzonym lub nieogrodzonym terenie.”;

2) w art. 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zabrania się trzymania psów na uwięzi.”,

b) dodaje się ust. 3–10 w brzmieniu:

„3. Zakaz, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy prowadzenia psa na smyczy lub uwiązania psa na czas:

- 1) transportu tego psa;
- 2) udziału tego psa w wystawie, pokazie, konkursie, występie, treningu lub tresurze;
- 3) przeprowadzanego na tym psie zabiegu lekarsko-weterynaryjnego, profilaktycznego lub pielęgnacyjnego;
- 4) krótkotrwałą, poza miejscem stałego bytowania psa, w określonych warunkach wskazanych przez właściciela, w sposób niepowodujący naruszenia dobrostanu zwierzęcia;
- 5) niezbędny, poza miejscem stałego bytowania psa, w celu zapobieżenia:

- a) niebezpieczeństwu stwarzanemu przez tego psa dla życia lub zdrowia człowieka lub innego zwierzęcia,
- b) wyrządzeniu szkody przez tego psa – w sytuacji gdy zastosowanie innego środka nie jest w danych okolicznościach możliwe lub uwięź jest środkiem najlepiej znośnym przez tego psa.

4. Psu utrzymywanemu w kojcu zapewnia się:

- 1) utwardzone i zadaszone w swojej większej części podłoże o powierzchni nie mniejszej niż:
 - a) 10 m² – w przypadku psa o masie ciała poniżej 20 kg,
 - b) 15 m² – w przypadku psa o masie ciała od 20 do 30 kg,
 - c) 20 m² – w przypadku psa o masie ciała powyżej 30 kg – przy czym do tej powierzchni nie wlicza się powierzchni zajmowanej przez pomieszczenie, o którym mowa w ust. 1;
- 2) codzienny ruch poza kojcem, adekwatny do jego wieku, stanu zdrowia i potrzeb gatunkowych.

5. W przypadku utrzymywania w tym samym kojcu więcej niż jednego psa powierzchnia podłoża, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, nie może być mniejsza niż powierzchnia obliczona zgodnie z tym przepisem dla psa o największej masie spośród psów utrzymywanych w tym kojcu, powiększona o 50 % tej powierzchni na każdego dodatkowego psa utrzymywanego w tym kojcu.

6. Suce karmiącej utrzymywanej w kojcu ze szczeniętami do 3. miesiąca życia zapewnia się kojec spełniający wymagania określone w ust. 4 pkt 1 dla pojedynczego psa o identycznej masie ciała, przy czym takiej suce zapewnia się w tym kojcu dodatkowe pomieszczenie lub przedział umożliwiające jej czasową separację od szczeniąt.

7. Kto utrzymuje psa w kojcu, ma obowiązek zapewnienia, aby kojec miał wysokość nie mniejszą niż 1,7 m oraz trwałą i stabilną konstrukcję, ze stałym dostępem do światła dziennego, z ogrodzeniem, w którym co najmniej dwa boki zawierają prześwity przepuszczające światło i umożliwiające naturalny przepływ powietrza.

8. Kto utrzymuje psa w kojcu, nieogrzewanym pomieszczeniu lub na otwartej przestrzeni, ma obowiązek zapewnić psu budę, wykonaną z drewna lub materiałów drewnopochodnych stanowiących barierę termiczną, z izolacją cieplną, chroniącą przed warunkami atmosferycznymi oraz o wielkości dostosowanej do wielkości psa. Budę ustawia się w sposób zapewniający izolację od podłoża.

9. W przypadku utrzymywania więcej niż jednego psa w kojcu, nieogrzewanym pomieszczeniu lub na otwartej przestrzeni każdemu psu zapewnia się budę.

10. W przypadku psów:

- 1) wykorzystywanych do celów specjalnych – nie stosuje się przepisów ust. 2–9;
- 2) utrzymywanych w schronisku dla zwierząt – nie stosuje się przepisów ust. 4-9.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana.

Celem niniejszego projektu ustawy jest wprowadzenie całkowitego zakazu trzymania psów na uwięzi. Problem dotyczy głównie psów przypiętych na łańcuchach do budy.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580, z 2025 r. poz. 1696), zabrania się trzymania zwierząt domowych na uwięzi w sposób stały dłużej niż 12 godzin w ciągu doby lub powodujący u nich uszkodzenie ciała lub cierpienie oraz niezapewniający możliwości niezbędnego ruchu. Należy mieć na względzie, iż ustalenie, że zwierzę jest utrzymywane na łańcuchu dłużej niż 12 godzin w ciągu doby jest w praktyce trudne do udowodnienia, co powoduje, że w tym zakresie przepis jest martwy.

Art. 5 i 6 ustawy o ochronie zwierząt są niewystarczające, ponieważ formułują ogólne zasady humanitarnego traktowania, ale nie precyzują jednoznacznie, że długotrwałe trzymanie psa na łańcuchu stanowi formę znęcania się. Brak jednoznacznych i szczegółowych regulacji sprawia, że praktyka ta bywa uznawana za dopuszczalną, mimo że powoduje poważne negatywne skutki behawioralne, takie jak agresja, lękliwość czy apatia. Przepisy nie uwzględniają także wprost fizycznych konsekwencji, takich jak trwałe rany, obtarcia i deformacje ciała w miejscach, gdzie uwięź stale naciska na skórę. Dodatkowo nie odnoszą się do realnych zagrożeń środowiskowych, np. przymarzania łańcucha do ciała psa zimą, utrzymywanie zwierząt na zbyt ciężkich łańcuchach w stosunku do ich wielkości co powoduje ból i urazy. W efekcie brak precyzyjnych norm utrudnia skuteczną ochronę dobrostanu psów oraz egzekwowanie odpowiedzialności wobec ich właścicieli.

W ocenie wnioskodawców jedyną dopuszczalną i humanitarną formą ograniczenia ruchu na posesji prywatnej powinien być kojec o określonych wymiarach, na terenie którego winno znajdować się pomieszczenie chroniące zwierzę przed zimnem, upałami, opadami atmosferycznymi, z dostępem do światła dziennego, umożliwiające swobodną zmianę pozycji ciała, odpowiednią karmę i stały dostęp do wody.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

V. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Projekt nie przewiduje wydania aktów wykonawczych.

VI. Konsultacje

Projekt nie był poddany konsultacjom, o których mowa w art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu RP.

VII. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Ustawa o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Katarzyna Piekarska, Jarosław Rzepa, Ewa Szymanowska, Łukasz Litewka

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Projekt ustawy ma na celu rozwiązanie problemu długotrwałego trzymania psów na uwięzi, głównie na łańcuchach przypiętych do budy, co mimo ograniczeń w obowiązującym prawie nadal pozostaje zjawiskiem powszechnym i trudnym do skutecznego zwalczania. Obecne przepisy, w szczególności art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580, z 2025 r. poz. 1696), dopuszczają trzymanie zwierząt na uwięzi do 12 godzin na dobę, jednak w praktyce bardzo trudno jest udowodnić przekroczenie tego limitu, co powoduje, że regulacja ta ma charakter iluzoryczny i nie zapewnia realnej ochrony zwierzętom. Dodatkowo art. 5 i 6 ustawy zawierają jedynie ogólne zasady humanitarnego traktowania i zakazu znęcania się, nie wskazując jednoznacznie, że długotrwałe trzymanie psa na łańcuchu jest formą przemocy, mimo że powoduje ono poważne szkody fizyczne i psychiczne, takie jak trwałe rany, deformacje ciała, przymarzanie łańcucha zimą, a także zaburzenia zachowania, w tym lęk, apatię i agresję.

Proponowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie całkowitego zakazu trzymania psów na uwięzi oraz zastąpienie tej praktyki jasno określonymi, humanitarnymi standardami przebywania zwierząt na posesjach, takimi jak odpowiednio duże kojce wyposażone w schronienie przed warunkami atmosferycznymi, dostęp do światła dziennego, wody i pożywienia oraz możliwość swobodnej zmiany pozycji ciała. Brak zmiany stanu obecnego będzie prowadził do dalszego utrwalania negatywnych praktyk, cierpienia zwierząt, nieskuteczności interwencji służb oraz braku realnej odpowiedzialności właścicieli, a także może zwiększać zagrożenie dla ludzi poprzez utrwalanie u psów zachowań agresywnych i lękowych, wynikających z długotrwałej izolacji i stresu.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ **Nie**

Projektowane rozwiązania wymagają zmiany obowiązujących przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580, z 2025 r. poz. 1696).

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Dotychczasowy stan prawny dopuszcza trzymanie psów na uwięzi pod pewnymi warunkami, w szczególności wynikającymi z art. 9 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt, który zezwala na takie ograniczenie swobody ruchu, o ile nie trwa ono dłużej niż 12 godzin na dobę, nie powoduje cierpienia ani uszkodzeń ciała oraz zapewnia zwierzęciu minimalną możliwość ruchu. Regulacja ta ma charakter ogólny i nieprecyzyjny, co w praktyce utrudnia jej egzekwowanie, a jednocześnie nie zawiera jednoznacznej oceny aksjologicznej samej praktyki długotrwałego wwiązania psów. Projektowany stan prawny wprowadza zasadniczą zmianę polegającą na ustanowieniu całkowitego zakazu trzymania psów na uwięzi, co oznacza odejście od modelu warunkowej dopuszczalności na rzecz zakazu, z wyraźnie wskazanymi wyjątkami o charakterze funkcjonalnym, takimi jak transport, udział w wystawach czy zabiegi weterynaryjne. Ponadto projekt wprowadza do systemu prawa definicję legalną „kojca” oraz szczegółowe standardy jego minimalnego wyposażenia, powierzchni i wysokości, a także reguluje szczególne sytuacje, takie jak utrzymywanie suk karmiących czy kilku psów razem, co stanowi istotne uszczegółowienie obowiązków właścicieli i organów kontrolnych.

Z punktu widzenia spójności systemowej projektowane rozwiązania wpisują się w aksjologiczne podstawy ustawy o ochronie zwierząt, oparte na zasadzie humanitarnego traktowania, zastępując ogólne normy bardziej precyzyjnymi standardami technicznymi i bytowymi. Wprowadzenie definicji legalnej „kojca” oraz szczegółowych wymogów co do jego konstrukcji i powierzchni zwiększa pewność prawa oraz ułatwia jego stosowanie, eliminując dotychczasowe luki interpretacyjne. Pod względem terminologicznym projekt jest spójny z dotychczasową ustawą. Projektowane rozwiązania należy uznać za zgodne z Konstytucją RP. Projekt pozostaje w zgodzie z prawem Unii Europejskiej. Uzasadnieniem dla wprowadzenia 12-miesięcznego okresu vacatio legis jest konieczność umożliwienia właścicielom psów dostosowania się do nowych wymogów, w szczególności budowy lub modernizacji koić zgodnie z nowymi standardami. Nagłe wejście w życie przepisów mogłoby prowadzić do nieproporcjonalnego obciążenia obywateli.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Wprowadzenie zakazu trzymania psów na łańcuchu oraz zastąpienie tej praktyki obowiązkiem zapewnienia im kopców o powierzchni od 10 do 20 metrów kwadratowych (w zależności od masy zwierzęcia – dla psa o masie ciała poniżej 20 kg jest to 10 metrów kwadratowych, dla psa o masie ciała od 20 kg do 30 kg jest to 15 metrów kwadratowych, dla psa o masie ciała powyżej 30 kg jest to 20 metrów kwadratowych), może wywołać istotne skutki społeczne. Zmiana ta wpłynie na poprawę dobrostanu zwierząt, ponieważ długotrwałe przebywanie na łańcuchu wiąże się z cierpieniem fizycznym i psychicznym, ograniczeniem ruchu, urazami oraz występującymi problemami behawioralnymi. Swoboda poruszania może przełożyć się na lepsze zdrowie psów, mniejszą agresję oraz poprawę relacji między zwierzęciem a człowiekiem. Projektowana regulacja może przyczynić się do wzrostu świadomości społecznej w zakresie odpowiedzialnej opieki nad zwierzętami, promując postawy empatii i odpowiedzialności. Zmiana może wpłynąć na ewolucję norm kulturowych, w których pies przestanie być traktowany wyłącznie jako narzędzie do pilnowania posesji, a będzie postrzegany jako istota wymagająca odpowiednich warunków życia. Projekt ten wpłynie na właścicieli psów, które są trzymane na uwięzi.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Skutki gospodarcze proponowanych rozwiązań mogą być niewielkie i mieć ograniczony charakter. Z powodu konieczności organizacji infrastruktury spełniającej nowe wymagania tj. przygotowania kopców, może wzrosnąć popyt na produkty potrzebne do realizacji ich budowy. Producenci potrzebnych materiałów mogą w nieznacznym stopniu zwiększyć zatrudnienie w celu wykonania zamówień.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt ustawy nie wywoła skutków finansowych na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

Warszawa, 30 stycznia 2026 r.

BEOS-WPEiM-120/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PRZEWODNI CIERPI
L.dz. SP5-III. Odr. 16.11.2026
30.01.2026
Data wpływu

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt
(przedstawiciele wnioskodawców: poseł Ewa Szymanowska, poseł
Jarosław Rzepa, poseł Katarzyna Maria Piekarska, poseł Łukasz Litewka)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W art. 1 projektu przewidziano zmianę art. 4 oraz art. 9 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt¹ (dalej: u.o.z.).

Proponowana ustawa wprowadza zakaz trzymania psów na uwięzi (zmieniany ust. 2 w art. 9 u.o.z.). Zakaz ten nie będzie dotyczyć prowadzenia psa na smyczy lub uwiązania go na czas: transportu; udziału psa w wystawie, pokazie, konkursie, występie, treningu lub tresurze; przeprowadzanego na psie zabiegu lekarsko-weterynaryjnego, profilaktycznego lub pielęgnacyjnego; krótkotrwałej, poza miejscem stałego bytowania psa, w określonych warunkach wskazanych przez właściciela, w sposób niepowodujący naruszenia dobrostanu zwierzęcia; niezbędny, poza miejscem stałego bytowania psa, w celu zapobieżenia określonym sytuacjom (niebezpieczeństwu stwarzanemu przez psa dla życia lub zdrowia człowieka lub innego zwierzęcia; wyrządzeniu szkody przez psa – w sytuacji gdy zastosowanie innego środka nie jest w danych okolicznościach możliwe lub uwięź jest środkiem najlepiej znoszonym przez psa) (dodawany ust. 3 w art. 9 u.o.z.).

W nowelizacji określono także obowiązki dotyczące utrzymywania psa w kojcu² (dodawane ust. 4-9 w art. 9 u.o.z.). W szczególności wskazano, że psu utrzymywanemu w kojcu powinny zostać zapewnione: utwardzone i zadaszone w większej części podłoge o określonej powierzchni (której wielkość

¹ Dz. U. z 2023 r. poz. 1580, ze zm.

² Zgodnie z wprowadzaną do u.o.z. definicją legalną kojec to miejsce, w którym utrzymuje się psa na ograniczonej przestrzeni poza lokalem mieszkalnym, z której nieuwiązane zwierzę nie może samodzielnie wyjść, znajdujące się na ogrodzonym lub nieogrodzonym terenie (dodawany pkt 26 w art. 4 u.o.z.).

jest uzależniona od masy ciała zwierzęcia); codzienny ruch poza kojcem, adekwatny do wieku, stanu zdrowia i potrzeb gatunkowych psa. Projekt stanowi także, że pies utrzymywany w kojcu, nieogrzewanym pomieszczeniu lub na otwartej przestrzeni, powinien mieć zapewnioną budę (wykonaną z drewna lub materiałów drewnopochodnych stanowiących barierę termiczną, z izolacją cieplną, chroniącą przed warunkami atmosferycznymi oraz o wielkości dostosowanej do wielkości zwierzęcia). Buda powinna zostać ustawiona w sposób zapewniający izolację od podłoża.

W nowelizacji przewidziano wyłączenie stosowania określonych jej przepisów wobec psów wykorzystywanych do celów specjalnych lub utrzymywanych w schronisku dla zwierząt (dodawany ust. 10 w art. 9 u.o.z.).

Proponowana ustawa miałaby wejść w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać art. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczący dobrostanu zwierząt. Zgodnie z tym przepisem przy formułowaniu i wykonywaniu polityki rolnej, rybołówstwa i transportu UE oraz jej polityk dotyczących rynku wewnętrznego, badań i rozwoju technologicznego oraz przestrzeni kosmicznej, Unia i państwa członkowskie w pełni uwzględniają wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt jako istot zdolnych do odczuwania, przy równoczesnym przestrzeganiu przepisów prawnych i administracyjnych oraz zwyczajów państw członkowskich związanych w szczególności z obyczajami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Konrad Kuszel

ekspert ds. legislacji

w Biurze Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 30 stycznia 2026 r.

BEOS-WPEiM-121/26

WYDZIAŁ OCHRONY PRZYZYWIETNYCH
L.dz. SPS-III, 020, 16.12.2026
Data wpływu 30.01.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (przedstawiciele wnioskodawców: poseł Ewa Szymanowska, poseł Jarosław Rzepa, poseł Katarzyna Maria Piekarska, poseł Łukasz Litewka) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

W art. 1 projektu przewidziano zmianę art. 4 oraz art. 9 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt¹ (dalej: u.o.z.).

Proponowana ustawa wprowadza zakaz trzymania psów na uwięzi (zmieniany ust. 2 w art. 9 u.o.z.). Zakaz ten nie będzie dotyczyć prowadzenia psa na smyczy lub uwiązania go na czas: transportu; udziału psa w wystawie, pokazie, konkursie, występie, treningu lub tresurze; przeprowadzanego na psie zabiegu lekarsko-weterynaryjnego, profilaktycznego lub pielęgnacyjnego; krótkotrwały, poza miejscem stałego bytowania psa, w określonych warunkach wskazanych przez właściciela, w sposób niepowodujący naruszenia dobrostanu zwierzęcia; niezbędny, poza miejscem stałego bytowania psa, w celu zapobieżenia określonym sytuacjom (niebezpieczeństwu stwarzanemu przez psa dla życia lub zdrowia człowieka lub innego zwierzęcia; wyrządzeniu szkody przez psa – w sytuacji gdy zastosowanie innego środka nie jest w danych okolicznościach możliwe lub uwięź jest środkiem najlepiej znoszonym przez psa) (dodawany ust. 3 w art. 9 u.o.z.).

W nowelizacji określono także obowiązki dotyczące utrzymywania psa w kojcu² (dodawane ust. 4-9 w art. 9 u.o.z.). W szczególności wskazano, że psu

¹ Dz. U. z 2023 r. poz. 1580, ze zm.

² Zgodnie z wprowadzaną do u.o.z. definicją legalną kojec to miejsce, w którym utrzymuje się psa na ograniczonej przestrzeni poza lokalem mieszkalnym, z której nieuwiazane zwierzę nie może samodzielnie wyjść, znajdujące się na ogrodzonym lub nieogrodzonym terenie (dodawany pkt 26 w art. 4 u.o.z.).

utrzymywanemu w kojcu powinny zostać zapewnione: utwardzone i zadaszone w większej części podłoże o określonej powierzchni (której wielkość jest uzależniona od masy ciała zwierzęcia); codzienny ruch poza kojcem, adekwatny do wieku, stanu zdrowia i potrzeb gatunkowych psa. Projekt stanowi także, że pies utrzymywany w kojcu, nieogrzewanym pomieszczeniu lub na otwartej przestrzeni, powinien mieć zapewnioną budę (wykonaną z drewna lub materiałów drewnopochodnych stanowiących barierę termiczną, z izolacją cieplną, chroniącą przed warunkami atmosferycznymi oraz o wielkości dostosowanej do wielkości zwierzęcia). Buda powinna zostać ustawiona w sposób zapewniający izolację od podłoża.

W nowelizacji przewidziano wyłączenie stosowania określonych jej przepisów wobec psów wykorzystywanych do celów specjalnych lub utrzymywanych w schronisku dla zwierząt (dodawany ust. 10 w art. 9 u.o.z.).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Konrad Kuszel

ekspert ds. legislacji

w Biurze Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

SĄD NAJWYŻSZY

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, 3 lutego 2026 r.

BSA II.022.4.2026

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 stycznia 2026 r., znak: SPS-III.020.16.9.2026, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, uprzejmie informuję, że *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt* nie podlega opiniowaniu.

Z poważaniem,

dr hab. Małgorzata Manowska
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.16.12.2026

Data wpływu 04.11.26r.

RPW/6637/2026 – 1P

EZD RP KS
(BPW – III)
Data rejestracji: 2026--02--24
Data wpływu: 2026--02--24

1001-1.0280.15.2026

dot. SPS-III.020.16.9.2026

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 stycznia 2026 r., nr SPS-III.020.16.9.2026, odnoszące się do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy *o ochronie zwierząt*, dalej u.o.z., przekazanego Prokuratorowi Generalnemu w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. *Prawo o prokuraturze* (Dz. U. z 2024 r., poz. 390), uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag do proponowanych rozwiązań.

Projektowana nowelizacja przewiduje modyfikację regulacji dotyczących warunków utrzymywania psów, obejmując w szczególności doprecyzowanie wymogów odnoszących się do konstrukcji i parametrów kojców, wprowadzenie zakazu utrzymywania psów na uwięzi oraz określenie minimalnych wymiarów pomieszczeń dostosowanych do wielkości i liczby zwierząt.

Proponowane rozwiązania stanowią odpowiedź na zgłaszane od wielu lat postulaty organizacji społecznych działających w obszarze ochrony zwierząt, wskazujących na ograniczoną skuteczność obowiązujących przepisów, w szczególności w zakresie możliwości weryfikacji czasu przebywania zwierzęcia na uwięzi. Projekt uwzględnia również oczekiwania społeczne dotyczące podniesienia standardów ochrony zwierząt.

W świetle obowiązujących regulacji należy wskazać, że projektowane zmiany pozostają w zgodzie z zasadą humanitarnego traktowania zwierząt, o której mowa w art. 5 u.o.z., obejmującą obowiązek zapewnienia zwierzętom warunków odpowiadających ich naturalnym potrzebom oraz ochrony przed cierpieniem. Projekt realizuje także obowiązek dbałości o dobrostan zwierząt, wynikający z art. 9 u.o.z., poprzez doprecyzowanie wymogów dotyczących warunków utrzymywania psów, co należy ocenić jako działanie służące zwiększeniu efektywności stosowania ustawy oraz zapewnieniu spójności systemowej regulacji.

Przedłożony projekt nie budzi zastrzeżeń pod względem zgodności z obowiązującymi przepisami prawa oraz kierunkami dotychczasowej polityki ustawodawczej w zakresie ochrony zwierząt.

z upoważnienia
Prokuratora Generalnego

Dariusz Korneluk
Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego